

2. Przejęcie następuje w cenie odpowiadającej $\frac{1}{3}$ wartości szacunkowej przejętych przedmiotów. Cenę tę po pokryciu z niej kosztów egzekucyjnych zalicza się na poczet dochodzonej należności.

§ 10. 1. Zajęte ruchomości, które nie zostały przejęte stosownie do przepisu § 9, komornik sprzedaje z wolnej ręki po cenie przez siebie określonej, jednakże nie niższej od $\frac{1}{3}$ ich wartości szacunkowej.

2. Jeżeli sprzedaż z wolnej ręki nie nastąpi, komornik sprzedaje zajęte ruchomości po cenie przez siebie ustalonej organizacji opieki społecznej lub innej organizacji ludu pracującego,

prowadzącej działalność oświatową, kulturalną, dobroczynną lub samopomocową.

3. Ruchomości, które nie zostały sprzedane stosownie do przepisów ust. 1 i 2, komornik sprzedaje przedsiębiorstwu prowadzącemu skup przedmiotów używanych, a gdy nie posiadają one wartości użytkowej — uspołecznionemu przedsiębiorstwu skupu surowców wtórnych.”;

2) dotychczasowe §§ 9 i 10 oznaczają się jako §§ 11 i 12.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: S. Walczak

30

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 14 stycznia 1969 r.

w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy ustawianiu stert, stogów, brogów i innych podobnych obiektów należy zachować co najmniej następujące odległości:

1) od wszelkich budynków w gospodarstwach uspołecznionych	— 100 m,
a w innych	— 30 m,
2) od dróg publicznych	— 50 m,
3) od lasów, zagajników i innych terenów zadrzewionych	— 100 m,
4) od torów kolejowych	— 100 m,
5) od urządzeń i przewodów linii elektrycznych wysokiego napięcia oraz innych napowietrznych linii elektrycznych	— 25 m,
6) między stertami bądź parami stert w gospodarstwach uspołecznionych	— 100 m,
7) między stertami bądź parami stert, stogów, brogów, słomy i siana w indywidualnych gospodarstwach rolnych oraz punktach skupu Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”	— 30 m,
przy czym odległość między stogami w parach nie powinna być mniejsza niż	6 m.

§ 2. Jeżeli położenie lub wielkość działki w indywidualnych gospodarstwach rolnych nie pozwala na zachowanie odległości określonych § 1 pkt 1 i 2, sterty, stogi i brogi mogą być ustawiane w odległościach nie mniejszych niż:

1) od budynków	— 20 m,
2) od dróg publicznych	— 30 m.

§ 3. Sterty, stogi lub brogi na ścierniskach powinny być oborane w promieniu 5 m.

§ 4. Sterty, stogi lub brogi ze zbożem nie młóconym, słomą, ściólką, paszami słomistymi, roślinami oleistymi i włóknistymi nie mogą zajmować powierzchni większej niż 600 m², a kubatura ich nie może przekraczać 2.500 m³.

§ 5. W okresie żniw kopy zbóż na ścierniskach znajdujących się w pobliżu torów kolejowych należy ustawiać w odległości co najmniej 30 m od nasypów kolejowych; ścierniska przy tych nasypach powinny być zaorane.

§ 6. Siano, koniczynę, lucernę i inne pasze należy składować w warunkach uniemożliwiających ich samozapalenie

się, tj. w pomieszczeniach suchych, nie zaciekających, przewiewnych, a przede wszystkim w stanie dostatecznie wysuszonym. W razie konieczności składowania wymienionych artykułów w stanie nie dosuszonym z powodu niesprzyjających warunków atmosferycznych należy kontrolować, szczególnie w okresie pierwszych 4 tygodni składowania, wzrost ich temperatury w celu niedopuszczenia do powstania ogniska samozapalnego.

§ 7. Podczas prac żniwnych i omłotowych należy przestrzegać zasad bezpieczeństwa pożarowego, a w szczególności:

- 1) osoby obsługujące maszyny rolnicze, poruszane za pomocą różnego rodzaju silników, obowiązane są przy ich eksploatacji stosować się do wskazań przeciwpożarowych podanych w przepisach obsługi,
- 2) urządzenia wydechowe silników spalinowych powinny być zabezpieczone przed wydobywaniem się isker,
- 3) pracujące silniki spalinowe należy tak ustawiać, aby iskry, dym lub spaliny znoszone były z wiatrem w kierunku przeciwnym od stert, stogów, brogów i budynków,
- 4) odległość miejsca ustawienia silnika spalinowego od sterty, stogu, brogu lub budynku, w którym dokonuje się omłotów, powinna wynosić co najmniej 10 m,
- 5) miejsce przeznaczony na ustawienie silnika spalinowego należy oczyścić z przedmiotów palnych, a maszyny używane przy omłocie należy ustawić na twardym podkładzie i zaopatrzyć w liny lub łańcuchy, mogące służyć do ich odciągania na wypadek pożaru.

§ 8. Silniki elektryczne nie okapturzone, używane do omłotów, należy ustawiać w odległości co najmniej 5 m od stert, stogów, brogów i budynków, w których dokonuje się omłotów.

§ 9. 1. Podczas dokonywania omłotów należy sprawdzać, czy:

- 1) koła pasowe i pasy przy młocarniach nie ocierają się o ich osłony,
- 2) słoma nie utrudnia pracy wytrząsaczy i nie jest powtórnie porywana i okręcana wokół bębna,
- 3) części cierne młocarni nie zagrzewają się nadmiernie,
- 4) instalacja i urządzenia elektryczne nie uległy uszkodzeniu,
- 5) pył i zanieczyszczenia osiadające na instalacji i urzą-

dzeniach elektrycznych nie powodują zagrożenia pożarowego.

2. W razie dokonywania omlotów w stodole należy zapewnić dostęp do wyjść ewakuacyjnych.

§ 10. Zapasy materiałów pędnych w ilości nie przekraczającej jednodniowego zapotrzebowania powinny być przechowywane w zamkniętych, nie tłukących się naczyniach, w odległości co najmniej 10 m od miejsca dokonywania omlotów, zlokalizowanego poza obrębem zabudowań, stert, stogów i brogów.

§ 11. 1. Zabrania się palenia tytoniu i używania ognia otwartego w miejscu dokonywania omlotów oraz miejscu składowania materiałów pędnych.

2. Na palenie tytoniu należy wyznaczyć miejsce w odległości co najmniej 20 m od miejsca dokonywania omlotów lub miejsca składowania materiałów pędnych. Miejsce to powinno być oczyszczone z materiałów palnych.

§ 12. W miejscu dokonywania omlotów należy przygotować:

- 1) w państwowych i spółdzielczych gospodarstwach rolnych — beczkę z wodą o pojemności co najmniej 200 l, 2 wiadra i 2 tłumice albo 2 gaśnice oraz 2 tłumice;
- 2) w indywidualnych gospodarstwach rolnych — beczkę

z wodą o pojemności co najmniej 100 l, wiadro i tłumicę albo gaśnicę i tłumicę.

§ 13. 1. Kierownicy państwowych oraz spółdzielczych gospodarstw rolnych obowiązani są osobiście lub przez wyznaczone przez siebie osoby dopilnować przestrzegania przepisów rozporządzenia, a przed przystąpieniem do omlotów wyznaczyć osoby odpowiedzialne za bezpieczeństwo pożarowe.

2. W indywidualnych gospodarstwach rolnych obowiązek, o którym mowa w ust. 1, ciąży na właścicielach lub użytkownikach gospodarstwa.

3. Jeżeli omloty dokonywane są przy użyciu silników i maszyn, odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów §§ 7—10 ponoszą osoby kierujące bezpośrednio pracą tych silników i maszyn.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 21 marca 1952 r. o warunkach składowania niektórych artykułów produkcji rolnej i ochronie przeciwpożarowej przy omlotach (Dz. U. z 1952 r. Nr 34, poz. 244 i z 1957 r. Nr 41, poz. 183).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. *F. Szlachcic*

31

OBWIESZCZENIE MINISTRA OŚWIATY I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 17 stycznia 1969 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym.

1. Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1968 r. o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 46, poz. 334) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. Nr 16, poz. 114 oraz z 1968 r. Nr 29, poz. 188 i Nr 46, poz. 334) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) art. 139, art. 140, art. 142—150, art. 153, art. 155 i art. 159 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) w brzmieniu:

„Art. 139. 1. Szkoły wyższe, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podlegały ustawie z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1956 r. Nr 45, poz. 205), z wyjątkiem szkół wymienionych w art. 140, stają się szkołami wyższymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. W okresie czasu do dnia 30 września 1961 r. łączenie, przekształcanie i zniesienie szkoły wyższej może być dokonane przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 140. Wieczorowa Szkoła Inżynierska w Białymstoku, Wieczorowa Szkoła Inżynierska w Bydgoszczy, Wieczorowa Szkoła Inżynierska w Lublinie, Wieczorowa Szkoła Inżynierska w Radomiu i Wieczorowa Szkoła Inżynierska w Warszawie — stają się wyższymi szkołami zawodowymi.

Art. 142 W ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Rada Główna ukonstytuuje się zgodnie z przepisami ustawy.

Art. 143. 1. Osoby zajmujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy stanowiska rektorów, prorektorów, dziekanów i prodziekanów zachowują te stanowiska do czasu upływu kadencji.

2. W ciągu roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy senaty i rady wydziałów ukonstytuują się zgodnie z jej przepisami.

Art. 144. 1. Osoby, które według przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki uzyskały stopień naukowy doktora nauk, zachowują ten stopień i posiadają wszystkie uprawnienia przewidziane w niniejszej ustawie dla osób posiadających stopień naukowy docenta.

2. Osoby, które posiadają stopień naukowy kandydata nauk, uzyskują z mocy prawa stopień naukowy doktora i mogą się ubiegać o uzyskanie stopnia naukowego docenta w trybie i na zasadach przewidzianych w ustawie.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do osób, które uzyskały stopień doktora na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki.

4. Wszczęcie w szkole wyższej przewodu kandydackiego uznaje się za wszczęcie przewodu doktorskiego.